

KANADSKÉ LISTY

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO CANADA M6P 3K1

Second Class Mail-Reg. No. 3088

No. 3., Vol. 20., 15. března-March 15th, 1986.

More like professor than hero, says former colleague

The Canadian Jewish News, Thursday, February 13, 1986

Wallenberg a concern for "whole free world"

By
JEFF ROSEN

TORONTO —

Forty-one years after his disappearance, former Swedish diplomat Raoul Wallenberg continues to serve as a symbol of the fight for human rights, says an associate of the war hero.

"Raoul Wallenberg is not just the concern of the Swedes and the Jewish people, but of the whole free world," said former Swedish ambassador to Canada Per Anger at a recent reception which paid tribute to Wallenberg.

Winding up a nationwide tour marking the 41st anniversary of Wallenberg's disappearance, Anger told The CJN that he was well received wherever he spoke and received a positive response to Wallenberg's plight.

At the Toronto reception, sponsored by the City of North York, Beth David B'nai Israel Beth Am Synagogue, Empire Forest Hill and Wallenberg Lodges of B'nai B'rith Canada and the League for Human Rights of B'nai B'rith Canada, Anger painted a verbal picture of Wallenberg — who was named Canada's first honorary citizen last month and Israel's on Jan. 16 — and described how his friend helped save over 100,000

Hungarian Jews from Nazi death camps.

"Wallenberg didn't give the impression of being a superman or a hero," said Anger, who worked with Wallenberg in Budapest as an attaché in the Swedish embassy. "He was more of an intellectual-looking person, like a professor, was soft speaking and an idealist."

Anger said his colleague was a good actor and took "great joy" in imitating people. These talents served Wallenberg well when he had to transform himself into an aggressive person who "yelled, threatened and bribed" the Germans to save as many Jews as possible, said Anger.

He recalled that when the Nazis marched into Hungary in March 1944, the Swedish embassy was suddenly faced with a new situation of saving people from another nationality as Jews cried out for help.

While initially saving a couple hundred from the Nazis, Anger said there was only so much they could do and so a request for help was sent to Sweden. This coincided with a request from the World Jewish Congress to send a special Swedish diplomat to Budapest.

Anger said that when Wallenberg arrived in July 1944, he immediately took up the work begun by

the Swedish embassy of distributing protective passports to Hungarian Jews.

Receiving approval from the Hungarian government to hand out 5,000 Swedish passports, Anger said three times that amount was initially printed and distributed to the Jewish community which had dwindled to 200,000 from 800,000 after the Nazis invaded Hungary.

When Wallenberg saw he couldn't do everything himself, Anger said he brought 400 Jewish volunteers into the embassy as employees thereby saving their lives.

What was really "miraculous" about Wallenberg though, Anger said, was the way he saved people. Going into railway cars and death marches, Wallenberg pulled people out and demanded their immediate release.

He attributed the power Wallenberg had over the Germans to his forceful personality and diplomatic status which the Germans respected.

Recalling one incident told to him by a Montreal doctor who was a student during the war, Anger said the man was in a sealed cattle car when the door was suddenly forced open.

"The German took out his gun, pointed it at the students and said 'if

anyone tries to get out who doesn't have a Swedish passport or has a forged passport, I'll kill him.' The student said it was the most difficult time in his life as he had a false passport, but knowing what lay ahead if he remained on the train, lined up with other students.

"When he got to Wallenberg, the student said 'I have a forged passport.' Wallenberg looked up and said 'I saw you yesterday and gave you a passport' and sent him to freedom.

"That's how he saved one life," Anger stated. As the war was coming to an end and Budapest had become a battlefield,

Anger said he urged Wallenberg to take extreme caution. However Wallenberg told him, "I can't return to Sweden without knowing I have done everything possible to save as many people as I can."

Anger said he last saw Wallenberg on Jan. 10, 1945, seven days before his arrest by the Soviet military on a suspicion of spying for the Americans. Since then, Anger said, he has met many people who were saved by Wallenberg's "mere presence."

"He became the only hope for the Hungarian Jews. He gave them back their dignity and self-respect at a time when the outside world did next to nothing to help."

While the Soviet government at first denied arresting Wallenberg and later reported he died in prison, Anger said his friend has the mental and physical strength to survive this long in prison and expressed hope that 1986 would be a "decisive year" for Wallenberg's release.

Anger was preceded to the podium by Charles Chaplin, chairman of the reception, and North York Mayor Mel Lastman, both of whom urged pressure on the Canadian government to press

Mike Janacek /first from left/ presents the original framed bill recommending Raoul Wallenberg be given honorary Canadian citizenship to George Preger /second from right/, survivor of Holocaust and Chairman of Swedish-Canadian Cham-

ber of Commerce, at a reception in Wallenberg's honour. Janacek — with the help of Councilor Larry Taylor — arranged for a street in Mississauga to be named for Wallenberg. Witnessing the presentation is /from left/ M.P. Roland de Corneille, who proposed the bill in the House of Commons, His Excellency Swedish Ambassador /ret./ Per Anger, Wallenberg's colleague in Budapest, and /first on right/ reception Chairman Charles Chaplin. The event was attended by about 500 people in Beth David Synagogue in Willowdale.

these two men are heroes in every sense of the word."

Monte Kwinter, minister of consumer and commercial relations, brought greetings from the government of Ontario and read a telegram from Ontario Premier David Peterson.

Quoting from the telegram, Kwinter said, "Now and then there bursts upon the world scene an individual whose courage and determination in the face of overwhelming odds inspires a deep respect and admiration of all peace loving people. Willing to risk his own life on behalf of his fellow man during World War II, Wallenberg was such an individual."

Roland de Corneille, MP for Eglinton-Lawrence, thanked Anger for attending the tribute, saying that with the Canadian government's resolution declaring Wallenberg an honorary citizen, it has proclaimed Wallenberg a hero of the Holocaust, thereby ensuring he will not be forgotten.

De Corneille and Gerry Weiner, parliamentary secretary to the minister of employment and immigration, recently called on the Canadian government to make representations to the Soviet Union on behalf of Wallenberg.

ŠPIÓNÍ-DIPLOMATÉ

Svycarsko vyhostilo v lednu čs. diplomata, kterému byla prokázána špiónážní činnost. Podle švýcarského ministerstva zahraničí nejmenovaný člen diplomatického zastoupení ČSSR v Bernu po několika let zneužíval své postavení ke sbírání informací pro čs. tajnou službu. V souvislosti s konzulární činností zval čs. uprchlíky do Bernu, kde od nich požadoval údaje o podrobnostech útěku, o zrychlování řízení, o jejich rodinných a pracovních poměrech a také o členství a působení v emigračních organizacích. Úřady mají důkazy, že naverboval nejméně jednoho uprchlíka, který mu měl přinášet zprávy o poměrech v emigraci. Není to případ první ani poslední. Vyhoštění čs. diplomatů jako „nežádoucích osob“ se datuje již od šedesátých let. Mezi nimi byli kulturní atašé, sekretář velvyslanectví, či vedoucí konzulárních oddělení, jmenujeme-li případy, které vyvolaly rozruch. Někdy se odsun prováděl velmi diskrétně. Stalo se, že Švýcaři oznámili vyhoštění, až když se diplomat-špión objevil v Praze. Je to jen špička ledovce. Časopis Die Weltwoche z července 1984 napsal, že v Bernu je deset akreditovaných čs. diplomatů, kteří provozují špiónáž. Ve Spojených národěch a přidružených organizacích v Ženevě dvanáct.

CARASSAUGA 1986: On May 9 and 10, 1986, Mississauga will have own Caravan, after the success of similar events in Toronto and Brampton. Thirteen multicultural pavillions will be located in ethnic club premises, churches or public schools. This group of "magnificent seven" will organize the first Mississauga "multicultural event, under the leadership of its Chairman Spiros Bastas of Greek community. From left: Vice-Chairman Rick Torres of Philippino community, Chairman Spiros Bastas, Public Relations Co-ordinator Mike Janacek of Czechoslovak community, Secretary Una Byrne of Irish community, Treasurer Victor Ilarusis of Lithuanian community, Vice-Chairman Jack Almeida of Portuguese community and Pavillion Co-ordinator Charles Ganja of Armenian community. The address of CARASSAUGA 86 is: Box 26, Station "A", Mississauga, Ont. L5A 2Y9. Additional information could be obtained by phoning 820-1854, 272-6844.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí lodí ... \$ 12:00
Zámorí lety ... \$ 16:00

NAŠE ROVY

Dne 16. března t. r.
se po krajaňském
Torontě rozšířila
další smutná zpráva:
ten den zemřel po-
norový exulant Zde-
něk Lemberk a síce
v mladém věku 58 let.
Byl činný v několi-
ka krajaňských or-
ganizacích, např. v Kampeličce, a byl
dlouholetým čtenářem "Kanadských Li-
stů". Pocházel ze slavného rodu Lem-
berků od Uherského Hradiště. Budiž mu
kanadská země lehkou!

Zleva:
dr. Ivan Bujna
a Mario Hikl.

Přátelé z Montreálu nás upozornili, že 3. března
t. r. tomu bylo přesně 20 let, co tam zemřel vý-
znamný po-únorový exulant, dr. Ivan Bujna. Narodil
se 4. července 1907 v Kertě, okres Nitra. Po stu-
diu práv působil jako notář a soudce v Rumunsku.
Po 2. světové válce se s rodiči přestěhoval na
Slovensko. Dostal se
do ZAMINI /zahr. mini-
sterstvo/ a působil
jako leg. rada v Buku-
rešti. Potom se stal
předsedou čs.-maďar-
ské komise pro úpravu
hranic v Budapešti.
Po únoru 48 odešel do
Švýcarska a 1. 3. 51 emi-
groval do Kanady. Usa-
dil se v Montreálu,
kde byl velmi činný,
zvláště v čs. národním
sdružení. Vzpomínáme!

Známý kanadský rozhlaso-
vý komentátor a býv. voják
čs. zahraniční armády v
Anglii na 2. války, Otto
Lowy, z Vancouveru, BC,
byl k radosti pořadatelů
přítomen na večeru Jar-
oslava Seiferta, který se
konal v Torontě 27. února.
S programem byl velmi
spokojen.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT M6J 1E4

Tel.: 364-1787

LIDÉ MEZI NÁMI

Šarmantrná Adriána Marušincová /vlevo/
žije v Etobicoke, Ont. a se svou přít-
elkyní, paní Boženou Mihalínovou-
Čermákovou z Mississauga, se účastní
mnohých našich kulturních podniků.
Pochází z Podkarpatské Rusi. Snímek
je ze Seifertova večera.

JEDNOU VĚTOU

Komedii "Dům na nebe-
sích" bude dávat Nové
divadlo v Torontě 4. dubna v č. 620 Spa-
dina Ave. Další onformace: 368-0420. --
"Zpravodaj" Čs. sdružení ve Vancouve-
ru, BC, přinesl interview s malířkou
Martou Hyklovou, která se do Kanady
přistěhovala na podzim r. 1984. Věnuje
se m. j. miniaturám tkaných tapisérií.
--Radio CBC bude 13.4. vysílat koncert-
ní provedení opery "Libuše". Hlavní ro-
li bude zpívat Benáčková. --Přednost
komunikací v Bílém domě, Patrick J. Bu-
chanan, přijal 7. 11. 85 v Bílém domě dr.
Jiřího Kotase z Ottawy, který mu pře-
dal deklaraci podepsanou 22ti exilo-
vými organizacemi z 12ti Sověty okupo-
vaných zemí. Setkání se zúčastnil i
presidentův zvláštní asistent p. Li-
nas Kojelis. Dr. J. Kotas je předsedou
Čs. fed. rady v exilu. --Krátko po žel.
neštěstí v Hinton, Alta. napsal dr. M.
Skála znamenitý úvodník do francouz-
ského týdeníku v Sudburách, Ont. Člá-
nek měl titul "Des accidents plein
les bras". K atentátu na O. Palmeho
poznámka: "Škoda dobrého člověka a
všechny atentáty jsou špinavé". Vzpom-
něl na své začátky v Göteborgu ve
Švédsku a jak slušně se k němu Švéd-
ové, tehdy ještě za předsednic-
tví T. Erlanderova, zachovali.
Má dosud typický švédský
akcent..

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedeny ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.
Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

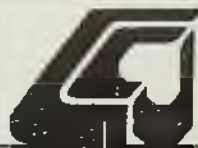
J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL) 862-0807
zasíláme na dobírku

Upřímné blahopřání k narozeninám

Dne 6. března t. r. oslavil v kruhu
své rodiny své 80. narozeniny br. Be-
dřich Čecha z Burlingtonu. Neuvěřit-
elné, ale pravdivé.. U příležitosti
jeho 60. narozenin v r. 1966, o něm
napsal br. Antonín Daičar z Batawy, že
je "jeden z nejvíce zasloužilých kra-
janů v Kanadě". Bedřich Čecha se roz-
loučil se Zlínem a starou vlastí 25.
července 1939 a odjel do Kanady se
skupinou batováků a se svou manželkou
Miladou. Na Batawě pracoval u Batí
jako vedoucí šicích dílen. Navíc byl
hybnou silou krajaňské činnosti: půso-
bil v Sokole i v čs. národním sdruže-
ní. V r. 42 organizoval Den Spoj. národů.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a
Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Jřemí hodiny: pond. a pátek 10-7, út. až čtvrtek 10-5, sobota 10-1.

kultura

VEČER

JAROSLAVA SEIFERTA

Dámský odbor ve spolupráci s členy Nového divadla uspořádal 27. února v Torontě večer hudby a Seifertovy poesie. Byla to oslava i trýzna za prvního československého nositele Nobelovy ceny za literaturu. Organizátorkou a duchovní matkou večera byla paní Marie Morelová, která si se Seifertem několik měsíců před jeho smrtí o plánovaném večeru korespondovala. Program sestavila paní Jitka Růžičková, která rovněž byla jednou z recitujících. Paní Jana Jeřábková s p. Josefem Musilem obstarali hudební část programu. Akustika sálu, bohužel, nebyla nejlepší a paní Jeřábková nebyla v souboji s klavírem vždy vítězná. Má však hlas, který se znamenitě hodí pro typ šansonu, který zpívala. Vedle paní Růžičkové recitovali: paní Růžena Zemanová-Petříčková, paní Marie Klečková a pánové: Tomáš Mašek, Bohouš Máca, Jiří Grosman a Vladimír Kulhavý, který rovněž četl úryvky ze Seifertových vzpomínek. Výběr básní byl nezvyklý /až na "kvítka na modranském džbánu" jsme v Torontě většinu recitovaných básní dosud neslyšeli/. Recitotoři se dobře doplňovali- Máčova dramatictost, citlivost paní Růženy Zemanové-Petříčkové, Maškova mohutnost, hlasový fond paní Růžičkové, romantičnost paní Marie Klečkové, prozaičnost Jiřího Grosmana a barvitost Vladimíra Kulhavého. Pěkný večer a paní Morelová zaslouží dík a chválu.

J.Č.

Zleva: předsedkyně Dámského odboru paní Blanka Rohnová a paní Marie Morelová.

Jana Jeřábková a Josef Musil.

Petr a Anna Benešovi zvou přátele
dobrého jídla a pití
do svého

**Bistro
Benes**

17 Main Street East
Grimshy, Ontario

Rezervace na č. 1-945-4498

Klidné prožití

Svátků

Velikonočních

všem našim

**zákazníkům, přátelům
a krajanům
přeje**

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

JAROSLAV SEIFERT

Vlastní životopis

*Ve chvíli, kdy jsem se narodil,
vlétl prý oknem motýl
a usedl matce na pěst, ale v téže chvíli zavyl na dvoře pes.
Matka v tom spálřovala
neblahé znamení.*

*Můj život nebyl sice pokojný
tak jako její.
Ale i když se do dnešních dnů
tesklivě dívám
jako do prázdných rámu
a vidím leda zaprášenou zeď,
byl divukrásný.*

*Nemohu zapomenout
na mnoho okamžiků,
které byly jako zářící květy
všech možných barev a odstínů,
zatímco večery plné vůní
podobaly se modrým hroznům
schovaným v listech tmy.*

*Vášnivě jsem četl verše
a miloval hudbu
a bloudil, stále překvapen,
od krásy ke krásě.
Sotva však spatřil jsem poprvé
obraz nahé ženy,
začal jsem věřit v zázraky.*

*Život mi přeběhl rychle.
Byl příliš krátký
pro má dlouhá toužení,
která byla bez konce.
Než jsem se nadál,
přiblížil se konec života.*

*Smrt brzy kopne do mých dveří
a vejde.
Hrůzou a lekutím v té chvíli
zatajím dech
a nadechnout už zapomenu
Kož mi však není odepřeno
ještě včas zlíbat ruce
té, která trpělivě s mými kroky
šla a šla a šla
a milovala nejvíce.*

(Deštník z Piccadilly)

Jan Fellmann /vlevo/ diskutuje o přestávce dokonalost Seifertových veršů s dr. Josefem Čermákem.

Polistění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.,
M8X 2W4

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ

Ben Chamberlain, synovec Fl/O J.E. Boultona od 310. /padl v září 1940/ má nyní ve svém archivu vzácnou knihu A. Hessa "Byli jsme v Bitvě o Anglii". Získal ji našim prostřednictvím. -- V srpnu loňského roku jsme přinesli přehled našich letců, kteří v rámci 310. peruti zasáhli do bojů v Bitvě o Británii; napsali jsme, že podtržení dosud žijí, ale nepodtrhli jsme jméno Hubáčka, který žije doma na Chodsku. Pro přehled: z původních 25ti, žijí dnes: Bergman, Hubáček, Jiroudek, Půda, Šeda a Vopálecký. -- B. Chamberlain a R. Darlington /autor knihy "Night Hawk", která pojednává o K. Kuttelwascherovi/ se sešli, aby shlédli barevný válečný film o K. Kuttelwascherovi, během jeho tréninku v Kanadě. -- Karel Schuck s manželkou Vě ztrávili zimní dovolenou ve Španělsku. -- Doma zemřel Václav Švec, který létal v posádce Karla Pospíchala. -- F.O. Janoušek nám z Austrálie poslal vzácnou knížku o našich letcích "V boji od začátku až do konce". Píše, že splnil svou vlasteneckou povinnost, ať to byla Anglie, Korea neb Vietnam, a žije v pensí. -- Hledá se novopacký rodák dr. Šnýdr. Snad žije pod jiným jménem. -- A. Vrána píše, že první vydání jeho knížky o Vašátkovi /5.000 výtisků/ těsně po válce doma, zmizelo s půltu během několika hodin. Další vydání /20.000 výtisků/ se prodalo během několika měsíců. Takový hit byl tehdy doma pro pravdivých informací. Proto A. Vrána přeložil některé zajímavé válečné brožury, jako "Western Approaches", "H/M. Hood - Action and Loss", "Air Battle of Atlantic". Velký zájem byl také o jeho knihu "Dana, maskot 312. perute", "Můj kontakt s domovem za války", "Krkonoští hrdinové a jejich odboj", "Matčina předtucha". Další vydání knihy o Vašátkovi bylo znemožněno v r. 1948. Autor žije od té doby v Anglii. -- Doma zemřel Eman Brtva z Frenštátu, který létal u 311. v posádce Karla Lančíka. V Ostravě-Michálkovicích zemřel pilot Mirek Sedláček, který létal u 311. v posádce Fr. Machálka. -- Přátelé doma nám sdělili, že každý rok 23. února vzpomínají na kamaráda-pilota Karla Macuru z Třince, od 310. který padl v r. 1945 nad Temží u Londýna. Macura prošel Krakovem, zajeťím v SSSR, bojoval u Tobruku a let. výcvik měl v Kanadě. -- 17. ledna měl v Motole kre-
maci Karel Janšta, instruktor střelců u 311.; ve Strašnicích byla zpopelněna manželka plk. Pavla Kocfeldy. -- Hledá se J. Doubek, navigátor od 311. -- Ru-
kopis F. Louckého má 862 fotek.

Před časem jsme se dověděli, že mezi příslušníky 312. čs. stíhací peruti na letišti Speke u Liverpoolu, byl na sklonku roku 1940 také jistý Hauptman Sagner. Nic víc. Obrátili jsme se na několik býv. příslušníků peruti a zjistili jsme tyto zajímavé podrobnosti: předně to nebyl německý špión, ale nadaný herec a filuta Fl/Lt. Áda Vrána, pozdější velitel "B" letky, téže peruti v Harrowbeer. Na obrázku je tedy: Hauptman Sagner! Zajímavý je původ této vtipné postavy: nepochází pouze ze Švejska. V roce 1936 byl A. Vrána komandován do Vojenského let. ústavu v Leřňanech létat zvláště za noci; navštěvovali letiště po republice bez předchozího ohlášení. Vše bylo na zkoušku, do jaké míry jsou letiště schopná přjmout letouny bez varování. S navigátorem a expertem rádia volali jednotlivá letiště kolem půlnoci. Způsobili někdy notný zmatek a stáli se do jisté míry nepopulární. Už tehdy dostal Áda Vrána přezdívku "Hauptman Sagner".

Sdělení knižní služby Sdružení přátel letců: Znamenitou doma vydanou knížku o 311. peruti "Osud byl mým přítelem" nabízíme zájemcům po §8, včetně poštovného; s objednávkou však neotálejte. Kdo z býv. příslušníků této či jiné čs. peruti v rámci RAF je nemajetný nebo v důchodu a nevychází mu to, tomu rádi tu to knížku pošleme zcela zdarma. Napište!

"Bez mechaniků by nám ty mašiny nelétaly..", říkával mjr. let. Alexandr /"Sáša"/ Hess, legendární velitel 310. čs. stíhací peruti. Dnes tedy přinášíme slíbený obrázek mechaniků. Ne však od 310., ale od 312. Zleva: Jan Záleský, Ondřej Šafář, Antonín Škoda, Rudolf Plachý, Karel Knap, J. Kouřil a J. Kuchařík. /Či se v některém jméně mylíme?/ Každopádně snímek je z let 1944-45. Ti hoši měli zlaté ruce. Navíc to byli fešáci. Co se s nimi stalo?

Multikulturalismus znamená podnikání

"Musíme nalézt východisko, aby všichni Kanaďané plnili svou ekonomickou úlohu; nestačí, že mají stejnou příležitost — je to k našemu ekonomickému prospěchu."

Otto Jelinek

Zasedání výboru pro multikulturalismus, 26. listopadu 1986

Ministr multikulturalismu Otto Jelinek bude pořádat konferenci Multikulturalismu a podnikání, která se bude konat v Torontě v Metro Convention Centre ve dnech 11. a 12. dubna.

Témata konference zahrnují:

- * Multikulturalismus a kanadský dlouhodobý rozvoj: opatření a plány
- * Multikulturalismus a zahraniční obchod ; příležitosti a soutěžení

- * Multikulturalismus a příležitost na domácím trhu: turistika a rekreace, komunikace a vysoká technologie, rozvoj drobného podnikání a příležitost investovat.
- * Zhodnocení: využití multikulturálního obchodu a zdrojů
- * Vytvoření kontaktů: jejich rozšíření v zájmu představení vašich produktů a služeb

Na konferenci se setkají vláda, podnikatelé, a odborná sdružení s rozličnými informacemi o svém programu a práci. Ministerský předseda Brian Mulroney se zúčastní závěrečného banketu konference. Konference Multikulturalismus a podnikání z vás činí součástí týmu, který řídí kanadskou ekonomii

Pro bližší informace o konferenci kontaktujte:

Multiculturalism and Business Conference
c/o Minister of State, Multiculturalism
Ottawa, Ontario K1A 0M5

Supported by major trade and industry organizations, and
ethnocultural business and professional associations.

MULTICULTURALISM CANADA

Minister of State
Multiculturalism
Hon. Otto Jelinek

Le ministre d'État au
Multiculturalisme
L'honorable Otto Jelinek

Translation supplied by "Kanadské Listy".

O vojácích

K snímku pplk.Barovského v min.čísle t.l.: po jeho pravici je npor.Karel Černý /pozdější pobočník gen.Píky a v 50 letech velitel strážního oddílu Čechoslováků v záp.Německu při am.armádě/; po jeho levici je pobočník kpt.Emil Dolejšek.--Dnešní biskup čs.evangelické církve dr.Adolf Ulrich sloužil za války v Moreton Paddox a znal se dobře s parašutisty Gabčíkem, Kubišem a Jiřím Šnáblem.--Schůze ústředního výboru Čs.Obce legionářské bude v Londýně 9.dubna.Valná hromada má být 27.dubna.--Oprava:za války vycházel v čs.armádě v Anglii jeden deník:"Naše noviny". U 1.praporu vydával por.duch.Boček jen pro příslušníky praporu publikaci "1.prapor".--Čs.občané sudetoněm.původu /hlavně sociální demokraté/ sloužili za války jak u našich jednotek,tak u britských. Angličané tři z nich vycvičili jako parašutisty a poslali do tzv.Sudet. Jeden z nich válku přežil. Jeden člen ÚV Čs.OL je Němec z pchraníčí.Po válce našli záp.vojáci sudetoněm.původu své rodiny doma postižené nacisty /v Dachau bylo za války vězněno 6.000 jejich rodinných příslušníků/ nebo odsunuty do záp.Německa. Vrátili se do Anglie nebo emigrovali do zámoří.Po únoru 1948 v jejich stopách šli také čs.západní vojáci českého a slovenského původu.--"Jostenovy zkratky nevyvolávají jen vzpomínky,ale spíš provokují k uvedení na pravou míru",napsal nám jistý čtenář.Některá fakta přineseme postupně.--Podle článku v "Č.Slově" opustili čs.vojáci Francii v r.1940 bez jediného výstřelu.--Máme nyní v archivu "Reportéra" z 27.2.69 s článkem "O životě a smrti generála Heliodora Píky". /Byl zavražděn čs.komunisty na Borech 21.června 1949./ Stále existuje spor,zda se má psát "Pika" nebo "Píka". Kdo to bezpečně ví?--Václav Holub pochybuje,že red.Josten dostal čs.válečný kříž a že měl parašutistický trénink. Ví o tom někdo víc?--Rt.Oldřich Janko patřil do skupiny SULPHUR jako telegrafista. /Jeho velitelem byl npor.Adolf Horák,důstojník četnictva,který byl zastřelen v Terezíně 1.3.45./ Janko seskočil 8.dubna 1944 a byl zatčen 20.dubna 44 na pokraji obce Zruč,severně od Plzně. Byl donucen sloužit Gestapu jako konfident.Při pokusu o odpoutání se z protihry Wallenstein neprohlédl:provokaci,byl zatčen a poslán do Terezína,kde byl 1.března 45 zastřelen.--Parašutista rt.Fr.Široký,povoláním řezník,nar.23.2.12 v Kamenici,okr.Jihlava,zemřel v Jihlavě 30.5.1976.Patřil do skupiny CALCIUM - Odstrčil,Gemrot,Široký a Niemczyk.Žije jen Niemczyk.--Postupně přineseme zprávy o dalších parašutistech.

Trochu vojenské a krajanské historie: dne 18. září 1966 se na Masaryktownu konala trýzna za čs.generály Viesta a Goliána, které se zúčastnil jako čestný host jejich blízký spolupracovník během Slovenského národního povstání, gen.Mikuláš Ferjenčík.Obrázek zachycuje okamžik před kladením věnců k symbolickému pomníku TGM,dr.E.Beneše a gen.M.R.Štefánika.Jsou na něm zleva: Jiří Čern, Antonín Daičar, Ervín Sypták.První zprava je dr.Jozef Lettrich, druhý zprava gen.MVDr.Mikuláš Ferjenčík a následuje Jaroslav Reichl.Za dr.Lettrichem je Petr Eben.

Studenti a mladí podnikatelé

Jestliže máte patřičné vzdělání, můžete dostat bezúrokovou půjčku. Vyzvedněte si formulář ve škole nebo na univerzitě. Rovněž můžete získat informace na čísle 1-800-387-0777.

Na tomto snímku z února 1921 je hrdý voják Masarykovy republiky,příslušník 11.roty 21.pěšího pluku v Čáslavi,Felix Weinberger.Má na sobě francouzskou legionářskou uniformu.Narodil se 24.března 1899 v Sečovicích na Slovensku,kde jeho otec Adolf /americký občan/ měl pilu,vínice a několik domů,které v r.1949 byly přeměněny na místní nemocnici. Felix Weinberger byl v pohutém roce 1938 připraven bránit ČSR,ale osud chtěl jinak.Během války celá rozvětvená Weinbergova rodina byla vyvražděna. Zachránil se zázrakem jen malý chlapec Alexander, který žije v Torontě a občas přispívá do "Kanadských Listů".

STARTUP

Půjčky pro
mladé podnikatele.

Ministry of
Skills Development
Ontario
Minister: Hon. Gregory Sorbara
Premier: Hon. David Peterson

YOU CAN GET A LOAN FOR YOUR BUSINESS

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Prezidenti Rakouska a ČSSR se sešli 31.ledna t.r.na bratislavském hradě. Rozhovor trval 3 a půl hodiny, z toho hodinu mezi čtyřma očima. Oba označili setkání za užitečné. --"55" se dožil fotbalista a nyní trenér Josef Masopust. --"Veterinářství" č.11/85 přineslo nekrolog prof.dr.J. Dražana "Za MVDr.Prokopem Večeřou", který zemřel loňského srpna. --Prof. Ludmila Snášelová napsala zajímavý článek "75 let gymnazia v Pardubicích". Vzpomněla, že za války byli 2 studenti popraveni /Jaroslav Pácl a Miroslav Potůček/ a prof.Bohumil Weiner uvězněn. Kladně je hodnoceno poválečné období za ředitelování dr.Ant.Blahouta. --Revue "Věda a technika" přinesla článek "EXPO Vancouver na dosah". --V záp.Německu požádala o azyl lyžařka Alexandra Mařasová. --3 členové bratislavské rockové skupiny "Experimenty" přišli o život v autonehodě u Řezna v NSR. --Nová tisícikorunová bankovka má obraz B.Smetany a Vyšehradu. --Uvažuje se o utvoření smíšených společností, v nichž by se západní firmy podílely 49 proc. --Do Bavorska uprchl sovětský důstojník z raketové základny u Vimperka. --45 patnáctiletých stříbrných lip bylo nasázeno v úseku od Zlatého Kříže po náměstí Republiky v Praze. Není jisté, že vydrží pražské klima. --"Divadlo na provázku" z Brna mělo úspěch ve V.Británii. Nejlepšími herci jsou Jiří Pecha a B.Polívka. --Gymnazium v Hradci Králové oslavilo 350. výročí založení. 650 let uplynulo od založení latinských škol ve městě. --Pražský komorní orchestr vystoupil 20.2. v torontské Roy Thomson Hall. --V Praze zemřel sportovní redaktor a autor knihy "Bican-5.000 gólů", Josef Pondělík, 65. --Komisařem čs.účasti na EXPO Vancouver je dr.Josef Kuba. Čs.expozice má k dispozici 53 hektarů. --V Praze byl natočen podle scénáře býv.STbáckého důstojníka K.Pixy nový film o atentátu na Heydricha. Jsou v něm dosud neznámé záběry.

Obhospodařuje 5500 ha půdy 17 okolních obcí. Má přes 3000 zaměstnanců, placených sice podle státních tarifů, ale odměňovaných bohatými premiiemi a jinde nevídanými sociálními vymoženostmi, jako jsou levné prázdninové zájezdy, možnosti získat levný byt či domek, na nějž družstvo půjčí. Přepíláci výzkumníky z celé země, ti nedostávají pevnou mzdu, nýbrž odměnu za vykonanou práci, která se snižuje nedodržením termínu. Šofér koupí auto za peníze, které si vypůjčí od družstva a jezdí pro ně ve vlastní režii. Zaměstnanec může kdykoliv odejít na hodinu, flákači sestupují do nižších kategorií. Výsledky této mzdové politiky se ukazují: za rok 1985 vydělali Slušovičtí 2,7 miliard Kčs, o 60% víc než r. 1983. Výnos na hektar je třikrát vyšší než jinde na půdě stejné bonity. Družstvo vlastní 1800 krav a loni v říjnu k nim přibýlo 150 holštýnských z Kanady, velmi dobrých dojníc. Co s vydělanými milióny? I tu si tamní družstevníci vědí rady. Zařídili si dostihovou dráhu, v družstevní stáji mají 170 závodních koní, vlastní letadla, vyrábějí si sami umělá hnojiva a strojové vybavení, které podle slov hospodářského ředitele Františka Trnky bude brzo vážnou konkurencí Tesly, továrny na komputry. Slušovická továrna na komputry se jmenuje Útvar výpočetní techniky a specializuje se na přístroje, usnadňující správu zemědělských podniků. Výroba potravin je dalším odvětvím přidružené výroby a letos se prý začnou vyrábět ve Slušovicích ovocné šťávy. A předseda družstva František Čuba je neúnavný, objevuje oblasti v jiných zemích, kde technika zrevolučnila zemědělství a zavádí nové ideje na Gottwaldovsko. JZD Slušovice je v reálném socialismu naprosto ojedinělý případ. A přece možný jen v takovém systému. Kde jinde by byl podnik vynat z nařízení, platných pro všechny ostatní? Na druhé straně vykazuje slušovické družstvo tytéž nedostatky a nekulantnost jako všechny čs. státní či polostátní podniky.

Nedávno navštívil Cleveland a tamní naše sportovce Ota Hemele z pražské Slávie. Jako hráč je také už v důchodu, protože nedávno oslavil své 60. narozeniny. Návštěvu Clevelandu mu a jeho paní umožnil Luděk Jánský z N.Yorku. V Americe se mu líbilo.

Hamburgery od Labe

• VYDATNÉ A RYCHLÉ OBČERSTVENÍ • BISTRO VE VODIČKOVÉ

Cernožica n. Lab. (mlk). Současně se spuštěním trasy B metra a otevřením pěší zóny připravil koncern Drůbežářský průmysl pro Pražany podle vzoru světoznámé firmy McDonald možnost rychlého, levného a přitom vydatného občerstvení — hamburgery.

Zpočátku na Jungmannově náměstí v podchodu metra a v kloučích, později i v jídelně Lucerna ve Vodičkově ulici, která bude přebudována na klasické hamburgerové bistro, budou mít zákazníci možnost vybrat si z několika typů přímo před očima připravených hamburgerů se zeleninovou oblohou. U této oblohy je vypracována letní i zimní varianta podle dostupných druhů zeleniny a celý komplet bude dochucován kombinací kečupu, hořčice a tatarské omáčky. Drůbežáři také připravili několik druhů dochucovacích omáček, tzv. dresinků, s příchutěmi kopru, cibule, červené řepy a orientálního koření.

Hamburgery pro Prahu se vyrábějí na speciální dovozené lince v závodě Cernožice n. Jaramápe; zaručuje kvalitní kontinuální výrobu od porážky kuřat až k šokovému zamrazení hotových hamburgerů. Jak jsme se na vlastní oči mohli přesvědčit, hamburgery se vyrábějí z vysoce kvalitních surovin a v budoucnu by se měly stát základem druhem rychlého městského občerstvení, neboť odpovídají plně zásadám správné výživy. Poslední zajímavou informací pak je cca, kdy jakkoli upravený hamburger bude stát do 5 korun.

„JO, JO. Dnes má málokdo zapláceno podle zásluh.“ — „Tak to buďte rád, pane kolego!“

Informace o rozpočtu 1-800-267-0478

Můžete volat ve všední dny od 8 ráno do 8 večer torontského času.

Také můžete dostat pět informačních brožurek ve vašem okolí — buď v Supermarket Information Centre nebo v InfoPlace Mall Distribution Centre.

Canada

Department of Finance
Canada

Ministère des Finances
Canada

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇÍ

Vydavatel a redaktor "Severských Listů", Jan Stránský, měl autonehodu, ale kromě pohmožděnin po celém těle se mu nic nestalo. Věnuje se i nadále budování krajanské vesničky ve Španělsku. Jeho domek poblíž Malagy byl oficiálně přejmenován na "Casa Praga".

—Prvním českým přistěhovalcem v Americe byl Augustyn Heřman, který přišel s holandskými kupci v r. 1633. Stal se později guvernérem státu Maryland. —INDEX vydá knihu o M. Tyršovi z pera Jaroslava Krejčího, který učí na univerzitě v Osnabrücku, NSR. —K. Kaplan napsal knihu o únoru 48. —Nepravdělník "Drbna", vycházející ve Frankfurtu/M., dosáhl 500. vydání. Rediguje Vl. Šetina. —Ivan Lendl čeká na zelenou kartu am. rezidenta a za svůj domov považuje stát Connecticut. Jeho chloubou je 6 čístkrevných psů. —Ing. Bohumil Kobliha oslavil v Anglii "55". —"Americké Slovo" red. A. Bartoše užívá pro zprávy z ČSSR titulky "Z okupovaného Československa". —Lednové číslo Čižkova "Biče" je vynikající úroveň. —Olga Firzová pokračuje v "Hovorech s pisateli"s reportáží o osudech dětí v ČSR těsně po 2. válce. Šlo hlavně o děti něm. původu čekající na odsun. —Na sjezdu SVU v Thunu ve Švýcarsku byli zvoleni tito čestní členové: Miloš Forman, prof. Mikuláš Lobkovec, kardinál J. Tomko a dr. Jan M. Lochman. —Novou předsedkyní odbočky ČNRA v San Diegu se stala dr. Marie Dolanská, profesorka matematiky. Jednatelkou je Jožka Pejscar. —Tradiční piknik našich krajanů v Kalifornii ve Fallbrooku bude letos 8. června. —Vlad. Bednář se má ohlásit A. Kocové, CA. —Od arch. Fialy jsme dostali krásný sletový plakát. —Pozdrav z Unzmarkt v Rakousku nám poslal prof. František Schwarzenberg. —Angl. list "Deter" uctil památku red. Jostena článkem "Farewell to Czech Scarlet Pimpernel"; z pera J. Lewise. —Erich Kulka napsal článek o příkladech resistance židovských žen v Osvětimi v revue "Voice of Auschwitz Survivors in Israel". —V Llanwrtyd Wellsu ve Walesu vyšlo zvláštní číslo "Abernantských Zpráv" u příležitosti 40. výročí maturity na čs. reálném gymnasiu pro naši mládež v Anglii za války. Jedním z absolventů byl Honza Šnábl, jiným dnešní starosta Ealingu Vlad. Kopecký. —J. Hubinger usiluje o emigraci z Mnichova do Kanady nebo USA. —Manželům Odstrčilíkovým se podařilo emigrovat z Bělehradu do Austrálie. —Došel milý pozdrav od prof. Jar. Trnky a jeho paní Dagmar z Paříže. —Ředitel AFCA v Rakousku Ota Koutný nám poděkoval za zaslanky "KL" do rakouských lágrů. —Ota Rambousek napsal do "Reportéra" č. 1/86 podnětný článek "Umění odpouštět, umění neodpouštět". —Jan Petlička dostal Prohlášení Evropské Federace z Niagara-on-the-Lake, Ont. od J. Třebešky. —Sokol Los Angeles, CA. pokračuje ve vydávání bulletinu "Sokol Notes". —J. Chládek se přestěhoval z N. St. Paul, MN do Palm Springs, CA. —"Hlas národa" přinesl článek "Hlavní správa rozvědky ministerstva vnitra ČSSR". —Miloš Halouzka z Filipín plánuje účast na sletu v Curychu. —Karel Ryba oslavil ve Vídni "75". —J. Lizek by chtěl z NSR do USA. —Blanka Ševčíková žije provdaná Glosová ve Falls Church, VA. Její matka S. Ševčíková žije v Montreálu. —Petr Bouček studuje bohosloví v Nepomucénu a zajímá se o historii našich vojáků a letců za 2. války. —Hudební skladatel prof. Karel Husa z Ithaca, NY dokončil svou 75. skladbu. Je mu 65. —Náhlá smrt dr. Miloše Vítka zarmoutila zvláště dr. Jar. Šternada a jeho paní ve Švýcarsku. —Jiří Špánek rediguje oběžník ČNRA v San Francisku. —Kobližka nám poslal pozdrav z Tyrolských Alp. —Mira B. Vaňková dělá znamenitou práci ve prospěch našich v Itálii jménem AFCA. —Přehled skladu zájemců pošle firma Bohemia Video, 440 Maltby Blvd., Big Bear City, CA. 92314, USA. —V. P. Dubský vlastní cestovní kancelář v Delray Beach, FL., tel. /305/ 498-1106. Služba vzorná, ceny mírné.

TAJUPLNÉ SPODKY

Bavorská pohraniční policie zatkla v rychlíku Mnichov-Curych třicetiletého cestujícího, když při prohlídce cestovních dokumentů předložil falešný švédský pas. Při podrobnější kontrole cizince a jeho zavazadel úředníci zažili četná překvapení. V jeho spadkách objevili nejprve brazilský pas, pak průkaz mezinárodního automobilového klubu. V botě brazilský vůdčí list a v cestovní tašce americký osobní průkaz. Dokumenty byly opatřeny shodnými fotografiemi, ale nesly různá jména. Nakonec vyšlo najevo, že šlo o čs. občana, který v roce 1980 zůstal po zájezdu v Západním Německu a pak vycestoval do USA. V Kalifornii se dostal do konfliktu se zákonem. Po odpykání trestu pro obchod s omamnými jedy se vrátil na falešné papíry přes Mexiko a Francii do Německé spolkové republiky. Další etapou jeho odyseje měla být Itálie. Cesta rychlíkem za sluncem skončila před opuštěním Bavorska. Místo Říma vidí teď Stadelheim (mnichovská věznice).

ZAJÍMAVÉ PUBLIKACE

Zajímavá kniha o 412 str. vyšla péčí Hoover Institution Press, Stanford University v Kalifornii: "Zea-lots and Rebels-A History of the Ruling Communist Party of Czechoslovakia". Autorem je Zdeněk Suda, který má doktorát sociologie KU v Praze a doktorát ekonomiky ženevské univerzity. Prof. Suda učí na univerzitě v Pittsburghu. —Z domova: "Enola Gay", o letounu B-29 a jeho posádce, která shodila první atom. bombu na Hirošimu. Dobrý překlad z originálu. —"Ho-ří už Paříž?" z franc. originálu. Připomíná osvob. Prahy.

ERICH KULKA 75

Erich Kulka zasvětil své dílo převážně tzv. holocaustu — vyhlazování židů za druhé světové války. Narodil se ve Vsetíně, v roce 1939 byl za protinacistickou činnost zatčen, od roku 1942 až do svého útěku v lednu 1945 vězněn v Osvětimi. Po válce začal publikovat články, stati a knihy. "Továrna na smrt" (s O. Krausem) z roku 1946 byla jednou z prvních dokumentárních knih o Osvětimi. Byl svědkem v několika procesech s nacistickými zločinci. R. 1968 odešel do Izraele, kde působí v Ústavu pro soudobé židovské dějiny při Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě, je spolupracovníkem památníku Jad Vašem, čestným předsedou Výboru bývalých osvětimských vězňů v Izraeli atd., a jeho knihy a články vycházejí dnes v mnoha jazycích po celém světě. Z těch českých připomeňme alespoň dokumentaci "Židé v československé Svobodové armádě", která vyšla v roce 1979 v 68 Publishers v Torontu.

Nové řidičské průkazy budete mít s fotografií.

Mnoho lidí může mít stejnou výšku i váhu, ale nikdo nevypadá jako vy. Od 3. února již nehrozí nebezpečí, že vám bude řidičský průkaz ukraden.

Dvoudílný řidičský průkaz bude obsahovat vaši fotografii. Až si budete vyměňovat řidičský průkaz, sledujte podrobnosti, které vám přijdou poštou.

Ministry of Transportation
and Communications

Ontario

Minister, Hon. Ed Fulton
Premier, Hon. David Peterson

Přísnější výběr politických uprchlíků

"Než bych šel do uprchlického tábora, to se raději vrátím do Československa," řekl mladík před západoněmeckou kanceláří pro cizince, kde se před pěti minutami hlásil jako politický uprchlík o azyl, protože byl v Československu pronásledován.

"A to tedy se vracíte," poradil mu náhodný známý, který mladíkovi dělal tlumočníka. "Vlak do Prahy odjíždí ve čtyři hodiny." Známy pochopil, že před sebou nemá skutečného uprchlíka, nýbrž jednoho z mnoha set lidí, kteří přicházejí do svobodných evropských států za lepším, za vyšší mzdou, pohodlnějším životem. Proti těmto hospodářským uprchlíkům, kteří nebyli pronásledováni pro odlišné politické smýšlení, náboženskou víru, ani pro rasový nebo národnostní původ, jsou namířena opatření, na nichž se usnášejí západoevropské vlády jedna za druhou. Účelem je omezit právo azylu na osoby, které byly ve svých zemích skutečně pronásledovány anebo měly oprávněné obavy z pronásledování a zabránit zneužívání práva azylu těm, kteří odešli z domova ne proto, že museli, ale chtěli. Nová ztížená opatření prohlubují práznu mezi tím, co ve svobodném světě čekají uprchlíci a tím, co čeká uprchlíky ve svobodném světě. Oddělování zrna od pleve bude víc a víc přísnější, a to jak v evropských zemích, tak i na imigračních úřadech amerických, kanadských i australských.

Nejsou uprchlíky všichni, kteří se sami za ně prohlašují. Uprchlíky jsou ti, kdo splňují přesně definované podmínky a toho za uprchlíka uznají úřady. Ty jsou v uznávání stále opatrnější.

Předpisy o uprchlících, azylu a emigraci se neuplatňují ve všech zemích stejně. Možnosti a měřítka se různí od země k zemi. Například: Imigrační sekce kanadského velvyslanectví ve Vídni má mnohem větší počet víz a umožňuje z Rakouska emigraci značně většímu počtu uprchlíků než imigrační sekce v Bonnu, která dostává velmi malý počet víz. Uprchlíci si rozdílů neuvědomují a často, aniž se poradili s pomocnou organizací, přecházejí ilegálně z jedné země do druhé a sami se poškozuji. Jestliže netrpělivý žadatel o vystěhování do Ameriky odletí z Bělehradu, odkud mohl emigrovat za tři nebo čtyři měsíce, do švédského Stockholmu, prodloužil svůj přelet do Spojených států o dva roky. Nekázeň a neinformovanost se nevyplácí.

A nyní o situaci v jednotlivých zemích:

Do Rakouska, které si stále udržuje primát největšího a hlavního útočiště, přišlo v roce 1985 celkem 2300 čs. uprchlíků, o 400 víc než rok před tím. Většina jich žádá o emigraci, především do Spojených států, jejichž úřady ve Vídni vycházejí uprchlíkům vstříc ve značně větší míře než americké úřady kdekoli jinde ve svobodných zemích. S pomocí Amerického fondu pro čs. uprchlíky vycestovalo v roce 1985 z Rakouska 321 čs. uprchlíků (v listopadu padesát), někteří další uprchlíci emigrovali s pomocí jiných pomocných organizací. Velmi příznivě přijímala žádosti o emigraci ve Vídni také Kanada: umožnila letos 200 repatriantů Amerického fondu nalézt v Kanadě nový domov (a v listopadu také do Kanady odletělo 50 čs. uprchlíků). Do Austrálie přiletělo 120 čs. uprchlíků. Z tohoto počtu třiceti uprchlíkům umožnila emigraci pomoc několika australských občanů, bývalých čs. uprchlíků, kteří na doporučení Amerického fondu ve Vídni poskytli žadatelům potřebné záruky. Byla to neocenitelná pomoc. Někteří čs. uprchlíci v Rakousku nechtějí emigrovat a žádají o azyl. Vyhledky v tomto směru jsou dobré. Rakouský ministr vnitra K. Blecha oznámil, že se v příštím roce bude mnohem přísněji postupovat proti hospodářským uprchlíkům, takovým, kteří nebyli ve své vlasti politicky pronásledováni a šli do ciziny jen za lepším výdělkem, vyšší mzdou, za zaměstnáním, odpovídajícím jejich kvalifikaci. Ministr vnitra Blecha odůvodnil postup rakouské vlády finančními okolnostmi. Zatímco v roce 1985 pamatoval rakouský rozpočet na uprchlíky částkou 400 milionů šilinků, na rok 1986 má značně méně, jen 228 milionů. Uprchlíci budou podrobeni výsledku o důvodech útěku hned po příchodu, aby — jestliže nebudou mít politické důvody, perzekuci — mohli být vybidnuti k návratu do vlasti včas, ještě než pro ni budou zahájeno řízení o nezákonném opuštění republiky. Žádosti o azyl se budou posuzovat přísněji. V roce 1983 dostalo v Rakousku azyl 60 procent z 3868 žadatelů, o rok později byl azyl udělen jen 46 procentům ze 7208 žadatelů. Letos, v roce 1985, se očekává příliv 7000 uprchlíků (k 1. listopadu jich bylo 6008) a azyl bude udělen je 40 procentům. Rakousko toho času pečuje o 5111 uprchlíků, kteří ovšem nejsou jen z středovýchodní Evropy, ale z dalších 23 zemí světa: Afghánistánu, Sri Lanky, Angoly, Jordánska, Chile, Sýrie atd.

V Německu, kam ještě před několika málo lety přicházelo z Československa přes dva tisíce uprchlíků ročně, aby buď žádali o azyl nebo se pokusili o emigraci do zámoří, loni příliv klesl a letos se už druhým rokem ustaluje na necelých 1500 uprchlíků. Všichni žádají o azyl v Německé spolkové republice, i když jich přichází s úmyslem trvale se v Německu usadit 80 procent, dvacet procent má v plánu vycestovat do Spojených států, Kanady či Austrálie. Především do Spojených států, což má své speciální důvody: Kanada a Austrálie disponují v Bonnu malým počtem víz a z uchazečů emigraci umožňují nej kvalifikovanějším; těm, kteří prokážou perzekuci v Československu nebo mají povolání, která se hledají. Americký imigrační úřad ve Frankfurtu posuzuje jen politické důvody žadatele, k zaměstnání

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Slovenská zpěvačka Lucie Poppová má úspěchy v Rakousku: byla vyznamenána orchestrem Vídeňské státní opery Stříbrnou růží. Nedávno vyšla její nahrávka operních árií z "Rusalky" a "Prodané". S bratislavanem Petrem Dvorským také nahrála desku "Nápoje lásky" od Donizettiho. -- Došlé pozdravy: Hana a Vašek Benešovi /Švýcarsko/ z Makarské v Jugoslávii, Jar. Škarda /Londýn/ z Mnaka, inž. Zdeněk Jakobi ze Stuttgartu /jeho firma Daimler-Benz oslaví brzy 100. výročí založení./ -- "Přátelé čs. hudby" v San Diegu, Kal. /duší podniku je Martin V. Zubatý/, sponzorovali koncert známého českého kytaristy Martina Mastíka, který vystudoval v Praze u profesorů K. Raymana, J. Jirmala a Š. Raka. Mastík se nedávno vrátil z úspěšného turné po Anglii. Usadil se s rodinou ve West Covina, Ca. -- Jubilejní 15. Hlou manželů Pražákových a obětavých přátel. -- V nedávné výměně "špiónů" se dostal na západ 38-letý Jaroslav Javorský, syn známého tenisty. Seděl v ČSSR osm let. -- V pros. čísle "Listů" vyšla zajímavá studie L. Kohouta "2. světová válka, E. Beneš a J. Stalin". Píše se tam, že "dr. Beneš nebyl prostáček, jak jej představuje většina emigrantských historiků". -- Redakci došel 141 stránkový rukopis studie "Český a slovenský tisk v zahraničí: 1945-1975". Autorem je red. Vojtěch N. Duben. Je k dispozici vážným zájemcům ve fotokopii. -- Poslední zpráva o Janu Rennerovi: žil v N. Yorku. -- Svědectví dr. Klingra o smrti Jana Masaryka vyšlo nezkráceně v 50. čísle "Svědectví" v r. 75 na str. 367 až 377. -- Eva Sebestyenová s rodinou navázala spojení s bratrem na Havaji, ale rozhodla se zůstat v Baden-u v Rakousku. Stěhuje si jen na vysoký nájem. -- Velik. pohled nám poslala pí Marie Hodková s rodinou z Winslow, Maine, USA. -- Klobouk dolů před dp. K. Skalickým: vydal č. 100-101 "Studii" o 510ti stranách! Adresa: Via Concordia 1, 00183 Roma, Italy. -- "Vid. Svob. Listy" pokračují v o-tiskování přednášky dr. Pfaffa "40 let po Jaltě". Tvrdí, že Američané mohli v květnu 45 obsadit 45 procent čs. území, včetně

ČS. SOKOLSTVO V ZAHRANIČÍ
VI. SLET - ZÜRICH 1986
3.-7. července 1986

neuphlíží, ale má větší volnost při udělování víz, takže do Spojených států odchází z Německa nepoměrně větší počet čs. uprchlíků než do Kanady nebo do Austrálie. Ve všech třech případech se ovšem povoluje emigrace žadatelům, kteří mají v USA, v Kanadě nebo v Austrálii blízké příbuzné: rodiče, děti, bratry a sestry, pokud jsou příbuzní ochotni se zavázat, že se o nové uprchlíky po příchodu postarají. Nežádá se, že se stává, že to nejsou ochotni učinit. Zdálo by se, že menší počet příchozích z Československa se projeví rychlejšími vyřizováními žádostí o azyl, ale není tomu tak. Jako všude jinde, i v Německu roste počet jiných uprchlíků, především z Asie, Íránců, Afghánců, Pákistánců, Vietnámců — a nelze zapomenout na Tamily ze Sri Lanky — a přicházejí i lidé z Afriky a Latinské Ameriky, takže oproti minulým letům se udělování azylu opět prodlužuje na několik měsíců. Pracovní možnosti ovlivňuje nezaměstnanost, ale kvalifikovaní lidé, znají jazyka, práci najdou, jestliže se o to vytvářejí snaží. Emigrační řízení do Spojených států trvá průměrně rok, je kratší na Kanadu a Austrálii.

České Slovo

VZPOMÍNÁME PŘEMYSLA PITTRA

Před deseti lety, 15. února 1976, zemřel ve švýcarském Curychu ve věku 81 let Přemysl Pitter, evangelický kazatel, spisovatel a vychovatel mládeže. V dělnickém Žitkově zřídil pro děti, jimž chyběla rodinná péče, Milíčův dům, kde děti po škole si hrály, měly tam dílny, záhony a péči obětavých lidí. V době Protektorátu pomáhal židům, se svou věrnou spolupracovnicí Olgou Fierzovou jim roznášel potraviny a ukrýval židovské děti uprchlíky před nacistem. Po válce odvážel z Terezína židovské děti, které namnoze neměly rodiče. Zřídil pro ně v okolí Prahy ozdravovny a časem do nich přivázel i děti německé, ty přivázel z internačních táborů, a hledal jim rodiče. Po únoru, když dosídl přízpůsobit Milíčův dům „zapojit do masových organizací“, měl být přeložen do pohraničí, což odmítl. Po jedné přednášce místní výbor strany žádal jeho okamžité proruštění. Následovaly prohlásky v bytě i v kanceláři, byla „odhalena“ korespondence se zahraničím, začaly výslechy na policii. Přemysl Pitter dál už nečekal. Přes Východní Německo šel do Berlína, krátce byl v Anglii, potom v táboře Valka u Norimberka, až přišel do Curychu a založil tam Husův sbor Čechů a Slováků. Začal vydávat Hovory s pisateli (vycházejí dodnes), napsal knihy *Duchovní revoluce v srdci Evropy* a *Nad vřavou nenávisli, které vyšly německy i česky*. V roce 1970 dostal literární ceny curyšského kantonu, k osmdesátce mu udělila univerzita v Curychu čestný doktorát teologie. Přemysl Pitter naplnil svůj život kázáním slova Božího a křesťanskými skutky, ve prospěch zejména dětí. Ty, roztroušené dnes po celém světě, na něj s vděčností a láskou vzpomínají. S úctou na něj vzpomínáme my všichni, kteří jsme měli možnost se s ním poznat a těšit se jeho přátelství.

ČESKOSLOVENSKÝ SKAUTING

Trochu skautské historie...
Tábor Murau v záp. Německu
v r. 1949. "Bakalář" - vedoucí
tábora. Při vztyčování čs.
vlajky mu asistují - zleva: Vě-
ra Rašerová, Boža Dvořáková,
"Naftalín" - Krška a "Škudibák"
- Müller. Kde jsou dnes?

GEORGE J. B. DANES, B.A.

Kupujeme a prodáváme
nemovitosti.

Specializace Scarborough a
východní Toronto.

685 Markham Road Office: 439-1660
Cedar Heights Plaza Residence: 266-1659